

Το ξωτικό και η χορεύτρια

ΟΝΟΜΑ Τραυλαστική

Τίτλος βιβλίου: Το ξωτικό και η χορεύτρια

Συγγραφέας: Μαρία Νικολαΐδου

Μεταφραστής: —

Εικονογράφος: Σοφία Παπαδοπούλου

Εκδόσεις: ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Σελίδες: 25

Έτος: 2016

Η υπόθεση

Μια φορά κι έναν καιρό, σε μια πόλη που λεγόταν Σανδολαχώρα, οι κάτοικοι που ζούσαν εκεί ήταν διάσημοι κατασκευαστές παπουτσιών. Εκεί ζούσε και ο Μάλλης που ανέμενε να γίνει πτερυγίστης. Έτσι έκανε τα μεγάλα βυζα να πείσει στην πόλη των ανδρών. Άφησε ένα σημάδι στους δρόμους που όλα να μην ανασταθούν.

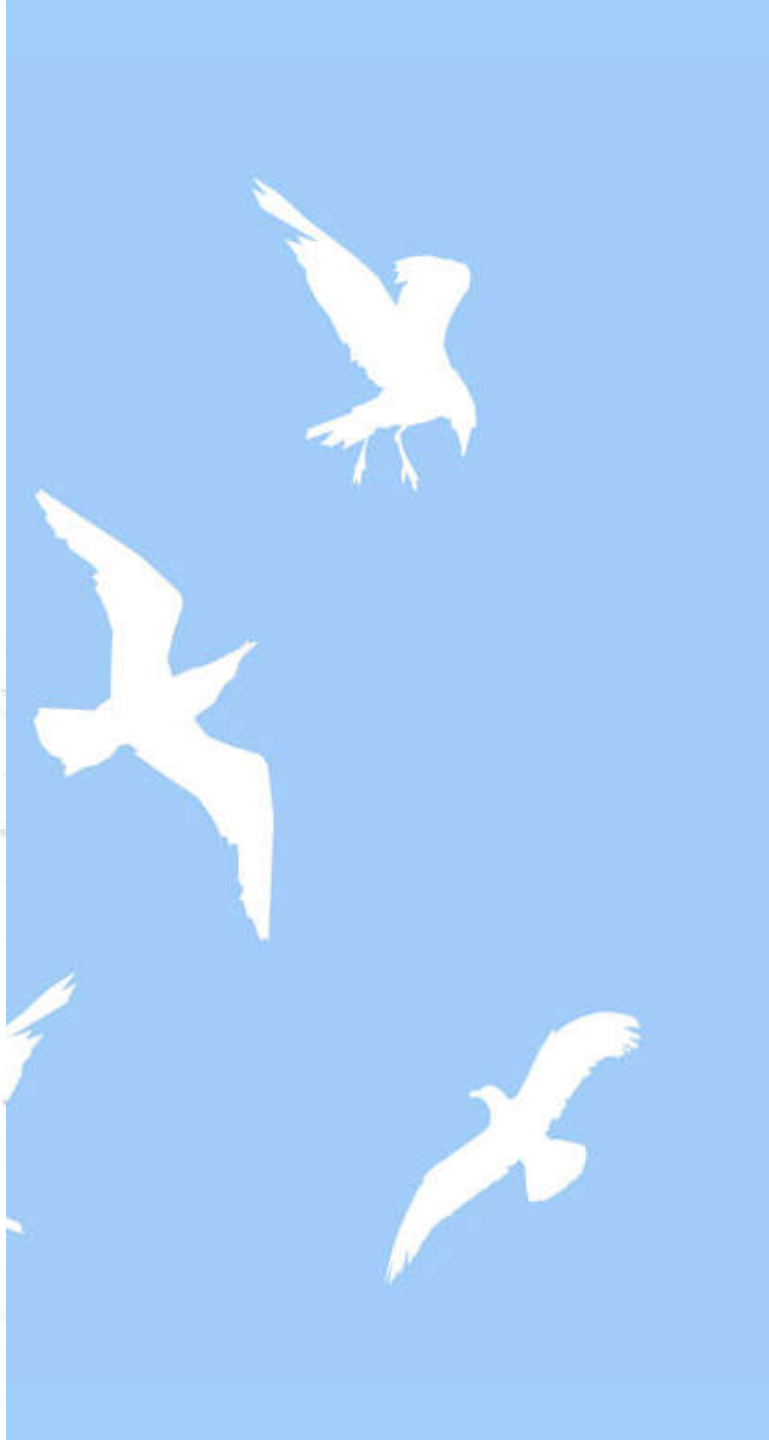
Τράβηξε στα σπίτια με μεγάλη ευκολία και πτερυγίστηκε τέλεια. Μια μέρα πήγε σε μια σχολή χορού και ξαφνικά εκεί που κόνιζε σε τι ήταν μένος εμφανίστηκε μπροστά του μια ωπυλάρινα. Στην αρχή κόνιζε πολύ μετά λιγότερο και κερδισμένος της είπε θα σου παραχωρηθώ τρεις ουρές.

Τότε πρόσεξε τα πόδια της που είχαν φουσκάσει και πλάτες και αποφάσισε να της φτιάξει τις πτερυγίες για να ωπυράσει να τρέξει μένος στον διασημώτατο χορό. Η ωπυλάρινα έγινε επίσημα μπυλάρινα κερδίζοντας τον διασημώτατο. Ο Μάλλης φουσκός καινούριο ανέμενε να φτιάξει τις πιο τέλειες πτερυγίες.

Μία σκηνή που μου άρεσε.

Μου άρεσε που ο Μαίβη θα έκανε χαρούμενη
την μπαλαρίνα όταν της έπιασε τις παλές της
που ένι και τα πόδια της δεν την πονούσαν
πια.

Ζωγραφίζω τη σκηνή και γράφω μια λεζάντα.

Το ξωτικό και η χορεύτρια

ΟΝΟΜΑ Φοίβρα Π.

Τίτλος βιβλίου: Το ξωτικό και η χορεύτρια

Συγγραφέας: Μαρία Νομικού

Μεταφραστής:

Εικονογράφος: Σοφία Παπαδοπούλου

Εκδόσεις: Μεταίχμια

Σελίδες: 14

Έτος: Μάρτης του 2016

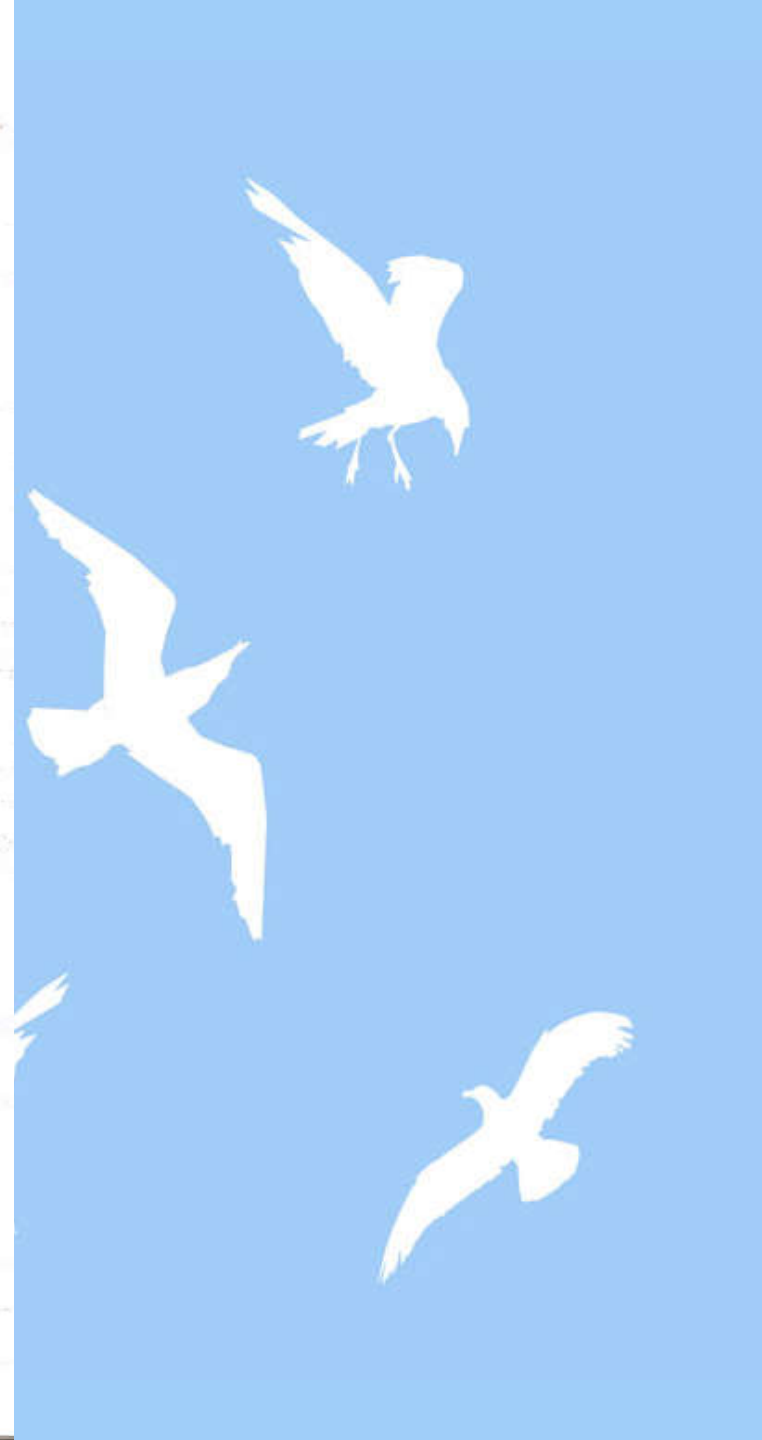
Η υπόθεση

Ο Μάρθης ^{είναι} ένα μικρό ξωτικό από τη Σεινδαθ χώρα, όπου ήταν ξακουστό για τους υποδηματοποιούς, δηλαδή τους κατασκευαστές παπουτσιών. Ο Μάρθης όμως δεν ήθελε να κάνει αυτή το επάγγελμα όπως οι πρόγονοί του. Είχε άλλο όνειρο, να κάνει ταξίδια και να γνωρίσει τον κόσμο, ζώντας μια ζωή με περιπέτεια και πολλή διασκέδαση. Μια μέρα όμως γνώρισε μια χορεύτρια μπαλέτου που άλλαξε γνώμη γιατί ήθελε να κάνει στη ζωή του. Αυτό που ήθελε να κάνει πια ήταν να φτιάχνει τα πιο καλά παπούτσια μπαλέτου δηλαδή πουέντ, που δεν θα τραυματίζονται πόδια των χορευτών.

Μία σκηνή που μου άρεσε.

Ήταν που η μητέρα μου πηγαίναμε τον Κώστα για να του πεί-
τα υπέροχα νέα ότι πήρατε στις εξετάσεις και χάρισε τις
δύο ευχές και το χρυσάφι στον Μάτθη. Έτσι ο Μάτθης
και τα άλλα παιδιά ήταν τα καλύτερα του όμιλου. Ναι κάνει
τις πιο τέλειες πράξεις.

Ζωγραφίζω τη σκηνή και γράφω μια λεζάντα.

Το ξωτικό και η χορεύτρια

ΟΝΟΜΑ Βασιλίνα

Τίτλος βιβλίου: Το ξωτικό και η χορεύτρια

Συγγραφέας: Μαρία Νάμικου

Μεταφραστής:

Εικονογράφος: Σοφία Παπαδοπούλου

Εκδόσεις: ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Σελίδες: 25

Έτος: Μάρτιος 2016

Η υπόθεση

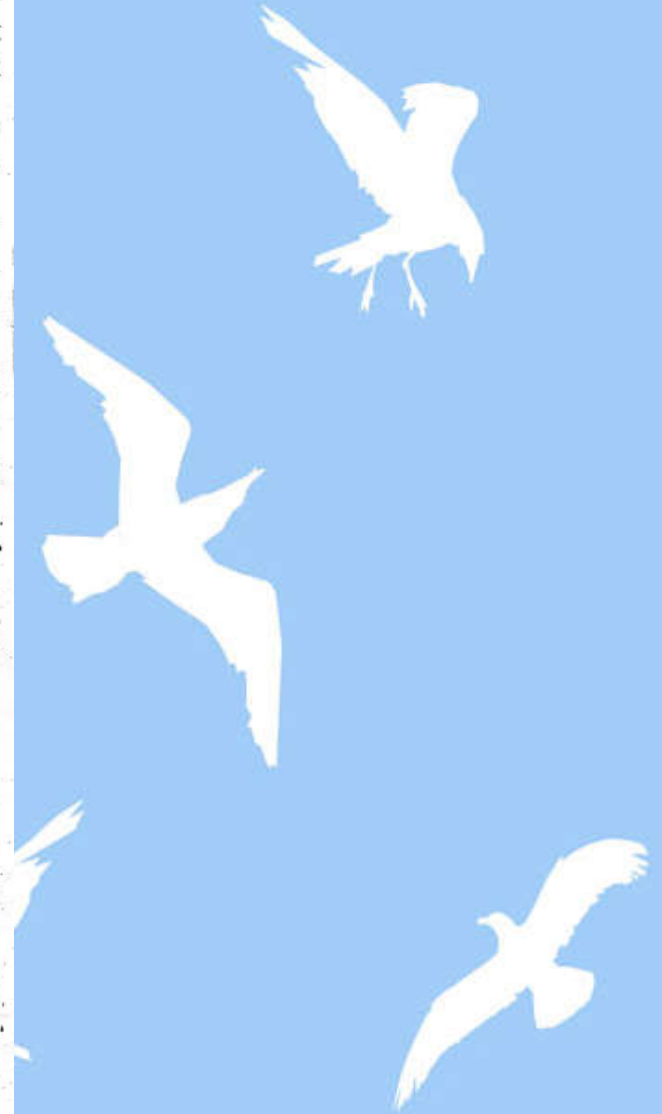
Μια φορά σε μια χώρα την Σανδαλοχώρα, ζούσε ένα ξωτικό. Ο Μαλαξίθιος θαλιός Βελάνης σπείρασε υποσηφιατοπούδες. Αλλά το όνειρό του ήταν να ερεθιστεί και να κινώσει τον κόσμο των ανθρώπων και περπερεές. Εάν τον κούραζε άνθρωπος θα αναγκαζόταν να πραγματοποιήσει τρεις ευχές. Ένα βράδυ πήγε σε μια σχολή χορού, και άρχισε να διασκεδάσει, όπου τον πρόσεξε μια κερκή χορεύτρια. Ο Μαλαξίθιος την πρόσεξε γιατί ήταν η πρώτη που είδε τις τρεις ευχές της.

Η χορεύτρια είχε πληθυσμένα πόδια. Έφρασαν σε πουέντε που ήταν καλά. Ο Μαλαξίθιος έφραξε τις πουέντε και η χορεύτρια πραγματοποίησε το όνειρό της. Έτσι ο Μαλαξίθιος κέρδισε δυο ευχές και την αξιολπρέπια του και βρήκε ένα καινούριο όνειρο.

Μία σκηνή που μου άρεσε.

Έφτιαξε τις πουένας και το όνειρό της
πρωχιασποσάθηκε. Ο μάγος βρήκε ένα
καινούριο όνειρο: θα έφτιαχνε πουένας
που δεν θα πλάχωναν ποτέ τα πόδια τους
χορευτριών.

Ζωγραφίζω τη σκηνή και γράφω μια λεζάντα.

Το ξωτικό και η χορεύτρια

Μαρία Γ. Το ξωτικό και η χορεύτρια

Μια φορά κι έναν καιρό στην Σανδαλοχώρα, στο χωριό των ξωτικών ζούσε ο Μαλξιδίσιος Βαλβιδίσιος Βελόνης, ένα νεαρό ξωτικό. Αήγαλνε στη σχολή υποδηματοποιών για να γίνει παπουτσής όπως η οικογένειά του. Όμως άλλο ήταν το όνειρό του: να ταξιδέψει και να γνωρίσει τον κόσμο των ανθρώπων. Έτσι άρπασε ένα γράμμα στους γονείς του, ότι φεύγει για την πόλη. Εκεί ζήτησε ισοσταθίδια και άρχισε τις σκανταλιές.

Ένα βράδυ μπόηκε σε μία αίθουσα χορού όπου συνάντησε μία νεαρή χορεύτρια. Τρόμαξε που τον είδε και αυτός της ζήτησε να του πει τις τρεις ευχές της. Εκείνη του ασάντησε πως το όνειρό της ήταν να περάσει στην Ακαδημία Χορού. Όμως τα πόδια της ήταν πληγωμένα και έφτασαν οι σπουδές της. Το ξωτικό άρχισε να της φτιάχνει και τις

έκανε σαν καινούριες. Η μπαλαρίνα
πέρασε στις εξετάσεις.

Το ζωικό ήταν πολύ χαρούμενο.
Βρήκε ένα καινούριο όνειρο: να φτιά-
χνει τις πιο τέλειες σκουέντ.

NEXT

